

MOCIÓ DE CENSURA IMPOSSIBLE DEL PP A L'ALCALDESSA DE VALÈNCIA

Ganes de fer riure

Els socialistes valencians, tot i la reiterada voluntat del Partit Popular —amb el metge Martín Quirós al capdavant—, de fer fora l'alcaldeessa de València, Clementina Ródenas, tenen temps encara per a pensar-se de quina manera s'enfrontaran a una moció de censura que no acaba de quallar.

Pasqual L. Pla

Els socialistes valencians, i també tota la direcció central del partit, tenen l'agost i, possiblement el mes de setembre, per a pensar-se de quina manera s'enfrontaran a la moció de censura que els tres grups de centre-dreta que formen l'oposició a l'actual alcaldessa del PSOE, Clementina Ródenas, estan ordint per a després de l'estiu.

L'avís —insostenible i precipitat, si voleu— el va donar en solitari el passat dilluns 31 de juliol el Partit Popular, amb el metge Martín Quirós al davant, quan en nom dels set regidors del PP a l'Ajuntament de València presentà davant un notari de la ciutat un protocol de moció de censura on s'invitava la resta de regidors d'Unió Valenciana, CDS i Grup Mixt a sumar-se a aquesta iniciativa. El motiu que el document fóra presentat davant un notari i no, com s'escau, en la Secretaria General de l'ajuntament és que la proposta dels regidors del PP no comptava amb el suport dels 11 regidors necessaris per a ser presa en consideració, de manera que els populars han depositat el document davant el notari tot esperant que la reflexió a què convida l'estiu i els contactes al més alt nivell acaben en un acord sobre com repartir-se el *pastís* municipal i permeten d'ací a algunes setmanes aplegar-hi els 7 regidors d'Unió Valenciana, els 3 del CDS i, possiblement, l'ex-socialista, —ex-CDS i ara en el Grup Mixt— Manuel del Hierro.

Segons consta en el document del PP, la moció de censura s'ha presentat, malgrat que *a priori* se sabia que si no comptava amb el suport del CDS i UV no podria eixir endavant, pels resultats d'una auditoria de la comptabilitat de l'any 1986 realitzada per l'empresa Peat Marwick. Segons els populars, «el fet que qui avui és alcaldessa de València, aleshores (l'any 1986) delegada d'Hisenda, s'haja permès enganyar els ciutadans i ciutadanes que viuen en la ciutat de València tot presentant en l'exercici econòmic de 1986 un superàvit de 43 milions de pessetes, quan el que en realitat hi va haver fou un dèficit de 7.140 milions de pessetes, ha de ser qualificat com de molt greu —vorejant inclús la falsedat docu-

González Lizondo, d'UV.

Martín Quirós, del PP.

Manuel del Hierro, del Grup Mixt.

mental— perquè falta a la veritat en la narració dels fets, prevista a l'article 302/4 del Codi Penal, no pot ser ignorat per aquells que tenim l'obligació legal i el mandat popular per a posar de manifest als ciutadans les irregularitats comeses pels nostres governants...»

Així mateix, els homes de Fraga a València insisteixen a criticar la gestió de l'actual equip de govern de l'ajuntament, del PSPV-PSOE i de l'alcaldesa i la consideren «perjudicial per als interessos dels ciutadans de València». Darrere d'aquestes desqualificacions — lògiques, òbviament, d'un grup que fa anys que perd terreny i vots al Cap i Casal i que no té un líder clar per a presentar-lo com a *alcalda-ble*— hi ha l'intent del PP de guanyar protagonisme per qualsevol mitjà.

El problema, en aquest cas, és que el protagonisme també el busquen desesperadament els regidors d'Unió Valenciana i, sobretot, el líder local González Lizondo. És, en suma, una qüestió de caps de cartell, de qui ha de ser l'alcalde que substituirà Clementina Ródenas. Tant González Lizondo com Martín Quirós es creuen legitimats — tenen el mateix nombre de regidors al darrere, 7— per a ocupar la bu-

taca més confortable del consistori, de manera que quan s'ha plantejat la possibilitat de canviar l'alcalde de la ciutat, des que, en les últimes eleccions municipals, el PSPV-PSOE hi va perdre la majoria absoluta, l'escull que no han pogut superar (i que de fet, fins ara, s'ha demostrat que no té solució) ha estat el de consensuar un candidat alternatiu.

La dreta local, esperonada darrerament per l'èxit de la moció de censura conjunta PP-CDS que ha fet fora de la Casa de la Villa de Madrid el socialista Juan Barranco, ha tornat a fer números: d'un total de 33 regidors, el PSOE només en té 13, els quals, juntament amb les dues regidores d'Esquerra Unida-UPV, són insuficients davant un bloc de centre-dreta on s'aplegaren els 7 regidors del PP, els 7 d'UV, els 3 del CDS i el que hi ha al Grup Mixt. L'objectiu, doncs, és el pacte.

Aquest propòsit, però, no és gens fàcil i cada dia és més clar que la clau de volta la té el CDS. Adolfo Suárez i José Ramón Caso, personalment, han vetat que els tres regidors que té el CDS a l'Ajuntament de València se sumen a la moció de censura presentada dilluns pel PP, tot respectant el pacte subs-

crit el passat mes de gener entre el grup municipal centrista i l'alcaldesa per a permetre la governabilitat de l'Ajuntament de València a partir d'unes fortes inversions del govern central en la ciutat. Darrere d'aquesta decisió de no fer fora cap alcalde socialista, els centristes tracten de corregir els efectes negatius que per a ells ha tingut el seu acostament cap al partit de Fraga i que s'han vist clarament demostrats en els resultats de les passades eleccions al Parlament Europeu.

El temps, mentrestant, va passant, i els ciutadans tenen la impressió que hi ha alcaldessa socialista per molt de temps més, sorpresos, si més no, per la campanya que de fa temps duu endavant el diari més conservador de la ciutat. *Las Provincias* anima insistentment —tant en les pàgines que omplen els seus redactors com en els articles d'opinió que generosament ofereixen als representants de la dreta local— aquest pacte antisocialista adobant les crides, sense embuts, al front conservador amb campanyes bastant superficials sobre restes arqueològiques i travesses de tota mena sobre la imprevisible crisi en el govern autonòmic. La resposta a tot això, com sempre, després de l'estiu. □